VISPĀRĒJĀS TIESAS RĪKOJUMS (astotā palāta)

2015. gada 3. septembrī*

Prasība atcelt tiesību aktu — Regulas (ES) Nr. 1173/2011 8. panta 3. punkts — Efektīva budžeta uzraudzības īstenošana eurozonā — Manipulācijas ar statistikas datiem — Komisijas lēmums uzsākt izmeklēšanu — Nepārsūdzams akts — Sagatavojošs tiesību akts — Nepieņemamība

Lieta T-676/14

Spānijas Karaliste, ko pārstāv *A. Rubio González, Abogado del Estado*,

prasītāja,

pret

Eiropas Komisiju, ko pārstāv *J.-P. Keppenne*, *J. Baquero Cruz* un *M. Clausen*, pārstāvji,

atbildētāja,

par prasību atcelt Komisijas 2014. gada 11. jūlija Lēmumu C(2014) 4856 *final* par izmeklēšanas uzsākšanu par manipulācijām ar statistikas datiem Spānijā atbilstoši Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai (ES) Nr. 1173/2011 par efektīvu budžeta uzraudzības īstenošanu eurozonā.

VISPĀRĒJĀ TIESA (astotā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs D. Gracijs [*D. Gratsias*], tiesneši M. Kančeva [*M. Kancheva*] un K. Veters [*C. Wetter*] (referents),

sekretārs E. Kulons [*E. Coulon*],

izdod šo rīkojumu.

Rīkojums

Tiesvedības priekšvēsture

1 Ar eurozonas publisko tiesību subjektu parādiem saistītās krīzes, ko sauc par "suverēno parādu krīzi", kontekstā Spānijas Karaliste, sākot no 2012. gada pirmā ceturkšņa, ieviesa ārkārtas mehānismu, ar kuru paredzēts nodrošināt Spānijas autonomo kopienu un to piegādātāju ekonomisko attiecību pastāvēšanu. Šajā mehānismā bija ietverta parādu atlaišana un maksājumu garantijas.

* Tiesvedības valoda – spāņu.

2 Ieviešot šo īpašo mehānismu, atklājās, ka atsevišķi Spānijas autonomo kopienu 2011. gada beigās radušies izdevumi netika ņemti vērā kopā ar datiem, kas Eiropas Komisijai tika paziņoti pārmērīga budžeta deficīta novēršanas procedūras ietvaros.

3 Spānijas Karaliste norāda, ka, tiklīdz Spānijas iestādes, kas ir atbildīgas par statistikas datu sagatavošanu un izplatīšanu, ieguva jaunos datus, proti, 2012. gada maijā, tās par tiem oficiāli informēja Eiropas Savienības Statistikas birojs (*Eurostat*). Šī korekcija tika ņemta vērā 2012. gada oktobrī pārmērīga budžeta deficīta novēršanas procedūrā.

4 Pēc 2012. gada maijā notikušās *Eurostat* informēšanas šī iestāde ieradās vairākās vizītēs Spānijā, kuras notika laikposmā no 2012. gada 24. maija līdz 2013. gada 26. un 27. septembrim.

5 2013. gada 5. decembrī *Eurostat* nosūtīja *Instituto Nacional de Estadística* (Spānijas valsts statistikas birojs) ziņojuma projektu, tam lūdzot iesniegt savus apsvērumus.

6 2013. gada 10. decembrī *Instituto Nacional de Estadística* sniedza *Eurostat* vairākus komentārus, it īpaši attiecībā uz piemērojamā atsauces laikposma noteikšanu.

7 2014. gada 11. jūlijā Komisija pieņēma Lēmumu C(2014) 4856 *final* par izmeklēšanas uzsākšanu par manipulācijām ar statistikas datiem Spānijā atbilstoši Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai (ES) Nr. 1173/2011 par efektīvu budžeta uzraudzības īstenošanu eurozonā (turpmāk tekstā – "apstrīdētais lēmums").

Tiesvedība un lietas dalībnieku prasījumi

8 2014. gada 22. septembrī Spānijas Karaliste cēla prasību par apstrīdēto lēmumu. Tā lūdz Vispārējo tiesu:

— atcelt apstrīdēto lēmumu;

— piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

9 2014. gada 11. novembrī Komisija izvirzīja iebildi par šīs prasības nepieņemamību atbilstoši Vispārējās tiesas 1991. gada 2. maija Reglamenta 114. panta 1. punktam. Tā lūdz Vispārējo tiesu:

— prasību noraidīt kā nepieņemamu;

— piespriest Spānijas Karalistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

10 2015. gada 7. janvārī Spānijas Karaliste Vispārējās tiesas kancelejā iesniedza savus apsvērumus par iebildi par nepieņemamību, un tā uzskata, ka prasība ir pilnībā pieņemama.

Juridiskais pamatojums

11 Saskaņā ar Vispārējās tiesas Reglamenta 130. panta 1. punktu, ja, kā šajā gadījumā, kāds lietas dalībnieks to lūdz, Vispārējā tiesa var lemt par nepieņemamību, neaplūkojot lietu pēc būtības. Saskaņā ar šī paša panta 6. punktu procesa mutvārdu daļa notiek tikai tad, ja Vispārējā tiesa tā nolemj. Šajā gadījumā Vispārējā tiesa uzskata, ka rakstveida procesa daļā lietas dalībnieku iesniegtajos dokumentos un sniegtajos paskaidrojumos ir visa tai vajadzīgā informācija. Tā kā Vispārējās tiesas rīcībā ir visa lēmuma pieņemšanai vajadzīgā informācija, tā līdz ar to nolemj, ka jāuzsāk procesa mutvārdu daļa.

12 Ir svarīgi atgādināt, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru, pamatojoties uz LESD 263. panta ceturto daļu, fiziska vai juridiska persona var celt prasību tikai par tiesību aktu, kas rada saistošas tiesiskās sekas, kuras var skart prasītāja intereses, būtiski mainot tā tiesisko stāvokli (skat. rīkojumus, 2003. gada 30. aprīlis, *Schmitz-Gotha Fahrzeugwerke*/Komisija, T-167/01, Krājums, EU:T:2003:121, 46. punkts, un 2006. gada 31. janvāris, *Schneider Electric*/Komisija, T-48/03, Krājums, EU:T:2006:34, 44. punkts).

13 Runājot par aktiem, kuru izstrāde notiek vairākos posmos iekšējās procedūras ietvaros, principā ir apstrīdami tikai tie pasākumi, ar kuriem galīgā veidā tiek noteikta iestādes nostāja šīs procedūras beigās, neiekļaujot starppasākumus, kuru mērķis ir sagatavot galīgo lēmumu un uz kuru prettiesiskumu varētu pamatoti atsaukties pret to vērstā prasībā (spriedumi, 1981. gada 11. novembris, *IBM*/Komisija, 60/81, Krājums, EU:C:1981:264, 10.–12. punkts, un 1995. gada 27. jūnijs, *Guérin automobiles*/Komisija, T-186/94, Krājums, EU:T:1995:114, 39. punkts; rīkojums *Schneider Electric* /Komisija, minēts 12. punktā, EU:T:2006:34, 45. punkts).

14 Citādi būtu tikai tad, ja akti vai lēmumi, kas pieņemti sagatavošanas procedūrā, paši būtu beigu posms īpašai procedūrai, kas ir nošķirta no tās, kurā iestādei ir paredzēts lemt pēc būtības (spriedums *IBM* /Komisija, minēts 13. punktā, EU:C:1981:264, 11. punkts, un rīkojums, 2004. gada 9. jūnijs, *Camós Grau*/Komisija, T-96/03, Krājums, EU:T:2004:172, 30. punkts).

15 Kā to pamatoti norāda Komisija, pasākumi, ar kuriem tā nolemj uzsākt izmeklēšanu, ir tikai sagatavojoši akti, kas nerada saistošas tiesiskas sekas, kuras var skart prasītāja intereses, būtiski mainot tā tiesisko stāvokli LESD 263. panta izpratnē. Tas attiecas arī konkrēti uz Komisijas argumentētā atzinuma izdošanu un uz tās lēmumu vērsties Tiesā ar prasību sakarā ar valsts pienākumu neizpildi atbilstoši LESD 258. pantam (spriedums, 1998. gada 29. septembris, Komisija/Vācija, C-191/95, Krājums, EU:C:1998:441, 44.–47. punkts), uz lēmumu uzsākt procedūru saskaņā ar LESD 102. pantu (spriedums *IBM*/Komisija, minēts 13. punktā, EU:C:1981:264, 21. punkts) vai arī uz Eiropas Biroja krāpšanas apkarošanai (*OLAF*) lēmumu uzsākt izmeklēšanu (rīkojums *Camós Grau*/Komisija, minēts 14. punktā, EU:T:2004:172, 33. un 36. punkts).

16 Sistēma, ko Savienības likumdevējs ieviesa ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 16. novembra Regulu (ES) Nr. 1173/2011 par efektīvu budžeta uzraudzības īstenošanu eurozonā (OV L 306, 1. lpp.), liedz attiecībā uz izmeklēšanām, kuras Komisija ir uzsākusi saskaņā ar minētās regulas 8. panta 3. punktu, izdarīt secinājumu, kas atšķiras no šī rīkojuma 15. punktā paustā. Saskaņā ar šo tiesību normu Komisija var veikt visu veidu izmeklēšanu, kas ir vajadzīga, lai noteiktu, vai LESD 121. vai 126. panta vai LES un LESD pievienotā Protokola par pārmērīga budžeta deficīta novēršanas procedūru piemērošanai vajadzīgie dati par deficītu un parādu netiek atspoguļoti nepareizi. Tā var lemt par izmeklēšanas uzsākšanu, ja tā uzskata, ka pastāv būtiskas norādes par tādu faktu esamību, kuri var veidot šādu pārkāpumu.

17 Tādējādi tikai par nelabvēlīgu lēmumu, proti, atbilstoši pašai Regulas Nr. 1173/2011 8. panta 1.–5. punkta redakcijai, Padomes lēmumu par naudas soda uzlikšanu dalībvalstij, pēdējā minētā var celt prasību saistībā ar LESD 263. pantu, precizējot, ka atbilstoši LESD 261. pantam ar minētās regulas 8. panta 5. punktu neierobežota jurisdikcija šajā jomā tiek uzticēta Savienības tiesai, kas tai ļauj "atcelt šādi uzlikto sodanaudu [naudas sodu], samazināt vai palielināt to". Tādējādi uz iespējamām pretlikumībām, kas ir pieļautas pasākumos, kuri veikti pirms šāda Padomes lēmuma pieņemšanas, sākot ar tām, kas ir saistītas ar Komisijas izmeklēšanas uzsākšanu, var atsaukties tikai iepriekš minētās prasības pamatojumam (šajā ziņā skat. spriedumus, 1965. gada 7. aprīlis, *Weighardt*/EAEK Komisija, 11/64, Krājums, EU:C:1965:38, un *IBM*/Komisija, minēts 13. punktā, EU:C:1981:264, 12. punkts; rīkojumu *Schneider Electric*/Komisija, minēts 12. punktā, EU:T:2006:34, 45. punkts). Līdz ar to tikai šādā posmā pretēji tam, ko apgalvo Spānijas Karaliste, vajadzības gadījumā varētu izvērtēt jautājumu par juridisko pamatu, kas ļāva Komisijai veikt izmeklēšanu par faktiem, kas notika pirms 2011. gada 13. decembra, proti, datuma, kad stājās spēkā Regula Nr. 1173/2011.

18 Attiecībā uz Spānijas Karalistes izvirzīto argumentu par apstākļiem saistībā ar faktu, ka šī lieta ir par Komisijas pirmo lēmumu uzsākt izmeklēšanu par manipulācijām ar statistikas datiem dalībvalstī, kurš tika plaši publiski izziņots, tādējādi tai radot ļoti smagu kaitējumu starptautiskos finanšu tirgos, tas ir izslēdzams ar pamatojumu, ka šādiem apsvērumiem nav nozīmes apstrīdētā lēmuma juridiskā rakstura analīzē, proti, ka šis lēmums nav nelabvēlīgs akts LESD 263. panta izpratnē. Tā kā Spānijas Karalistes apgalvojums nav saistīts ar Vispārējā tiesā izvirzīto jautājumu par pieņemamību un nevar ietekmēt šīs prasības būtību, tas ir jānoraida kā neefektīvs.

19 Tādējādi Komisijas izvirzītā iebilde par nepieņemamību ir jāpieņem un līdz ar to prasība jānoraida kā nepieņemama.

Par tiesāšanās izdevumiem

20 Atbilstoši Vispārējās tiesas Reglamenta 134. panta 1. punktam lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs.

21 Tā kā Spānijas Karalistei spriedums ir nelabvēlīgs, tai jāpiespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus saskaņā ar Komisijas prasījumiem.

Ar šādu pamatojumu

VIPĀRĒJĀ TIESA (astotā palāta)

izdod rīkojumu:

1) prasību noraidīt kā nepieņemamu;

2) Spānijas Karaliste atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

Luksemburgā, 2015. gada 3. septembrī

Sekretārs
E. Coulon

Priekšsēdētājs
D. Gratsias